

Arrest

nr. 215 186 van 15 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DELGRANGE
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Beninse nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DELGRANGE en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Benin en werd geboren op 30 november 1983 in Adjarra. Op jonge leeftijd, u herinnerde zich niet wanneer dit gebeurde, begon u te werken als assistente voor een man die als hoofdpriester voor een orakel werkte. Toen deze man overleed moest u hem opvolgen, wat u niet wilde. U ging daarop een vrouw opzoeken die u kende, G. die u kon helpen het land te verlaten. U ging met haar naar Cotonou en gaf haar uw paspoort nadat ze zei dat ze u naar België kon brengen.

U nam daarna het vliegtuig naar België en verklaarde er in dezelfde maand internationale bescherming verzocht te hebben, wat u deed op 13 april 2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u niet als assistent voor de hoofdpriester bij het orakel wilde werken maar dat u dat niet kon weigeren omdat u dan zou kunnen sterven want als ze merken dat u tegen hun wil zou ingaan, ze dan manieren hebben waarop ze u zouden kunnen kwetsen (zie persoonlijk onderhoud CGVS p.13). Gevraagd hoe ze dat dan zouden doen, zei u enkel dat u het over voodoo had. Toen er u gevraagd werd om dat verder uit te leggen, zei u dat voodoo “je iets kan laten doen, binnen enkele minuten, dingen die je niet zou geloven.”

Gevraagd hoe ze dat dan zouden doen, gaf u het ontwijkende antwoord dat dit voodoo is en dat je dan dingen doet die je zelf niet beseft. Toen er u dan gevraagd werd hoe men een persoon dingen laat doen die hij niet wil, zei u enkel tegen de Protection officer die u deze vraag stelde dat het erop lijkt dat deze nog nooit voodoo ervaren had en er ook niets over weet. Dit werd u dan bevestigd en er werd u gezegd dat dit ook de reden is waarom deze vraag u gesteld werd. U zei daar enkel op dat er “geen makkelijke manier is om op die vraag te antwoorden” (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13).

Er moet dus vastgesteld worden dat u enorm vaag blijft over wat er zou kunnen gebeurd zijn moest u geweigerd hebben om verder te werken bij het orakel. U vermeldt enkel dat men voodoo zou kunnen gebruiken maar kan dan niet uitleggen wat er dan concreet zou gebeuren.

Wanneer er u dan later tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd wat er zou gebeuren moest u zeggen dat u de overleden hoofdpriester niet wil opvolgen, zei u dat de dood de oplossing zou zijn, dat het erover gaat dat u bang bent en dat het over de dood gaat. Gevraagd hoe ze u dan zouden vermoorden, gaf u opnieuw het vage en ontwijkende antwoord dat u het over voodoo had (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.14).

Aangezien u de hoofdpriester niet opvolgde en verklaarde weggevlucht te zijn, werd u de vraag gesteld hoe het komt dat ze u dan nu nog niet gedood hebben met voodoo. U zei daarop dat het mogelijk is en dat het zelfs morgen kan gebeuren. U werd dan geconfronteerd met de vaststelling dat dit betekent dat u eigenlijk niet veiliger bent in België dan in Benin. U antwoordde niet op deze vraag en zei enkel dat het altijd over voodoo gaat, sinds u een baby was, dat u moe bent en dat indien u nu zou sterven, dat het dan zo zal zijn omdat u moe bent (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.14).

Er moet dus vastgesteld worden dat u verklaarde bang te zijn dat men u gaat vermoorden met gebruik van voodoo omdat u weigerde de hoofdpriester op te volgen.

Over uw verklaringen dient te worden opgemerkt dat de vrees voor ‘vervolging door voodoo’ ongegrond is daar voodoo en magie tot het bijgeloof behoren en geen objectieve grond kennen.

Toen er u dan gevraagd werd of er, buiten het feit dat ze u zouden doden door voodoo, nog andere dingen zijn waar u bang van bent in Benin, zei u dat dat er niets anders is buiten het geld dat u nog aan de vrouw moet die u naar Europa bracht (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.14).

U verklaarde niet te weten hoeveel u haar nog moet betalen en zei dat u haar niet kon contacteren om het daarover te hebben omdat ze u niet gezegd zou hebben hoeveel u moest betalen om naar België te reizen. Over het geld dat u nog aan deze vrouw zou moeten betalen zei u verder dat u niet weet hoe u haar zou moeten terugbetalen maar dat u alles zou doen om haar terug te betalen omdat ze u geholpen zou hebben om naar Europa te komen.

Toen u uw verzoek tot internationale bescherming indiende bij DVZ, verklaarde u daar dat uw paspoort bij de smokkelaar achterbleef. Gevraagd of er een visum in uw paspoort stond, zei u dat er een visum was maar dat u niet wist van welk land dat visum was (zie verklaringen DVZ, persoonsgegevens, persoonlijke documenten in het administratief dossier). Toen er u dan gevraagd werd of u naar de ambassade ging zei u dat u "niet op de hoogte bent en van niets weet". U zei dat u wel uw vingerafdrukken moest geven en dat dit in Togo zou kunnen geweest zijn. Op de vraag in welke ambassade u dit deed, weigerde u te antwoorden.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat u een visum voor Frankrijk aanvroeg op 13 oktober 2016 en dat u dit visum de volgende dag verkreeg.

Toen er u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd of u, buiten uw identiteitskaart, ooit over andere identiteitsdocumenten beschikte in Benin, zei u dat dit niet het geval was. Gevraagd of u dan geen paspoort had in Benin, zei u dat uw paspoort bij de mensen is die u naar hier brachten maar u wist niet waarom ze uw paspoort bijhielden. U zei dat u uw paspoort aan G. gaf die u dan gezegd zou hebben dat ze u ging helpen omdat ze mensen van in Benin naar België brengt (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.8).

Hoewel u dus verklaarde dat u met uw paspoort naar België zou gekomen zijn in april 2018 kon er, opmerkelijk genoeg, aan de hand van uw vingerafdrukken, enkel het visum teruggevonden worden voor Frankrijk dat in oktober 2016 afgeleverd werd.

Toen er u gevraagd werd of u uw paspoort gebruikt had om naar andere landen te gaan, zei u dat u eerder naar Europa gegaan bent door 1 van uw cliënten, voor 10 dagen en dat u dan ook terugkeerde. Gevraagd naar waar in Europa u toen ging, zei u dat u enkel weet dat jullie naar Europa kwamen maar dat u niet zeker weet in welk land u toen was (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.8).

U zei verder daarover dat u enkel wist dat het "een land van witte mensen" was maar dat u door "uw gebrek aan onderwijs" niet weet waar het was. Gevraagd of u toen, voor de 10 dagen lange trip naar Europa, een visum had, zei u dat u pas recent begon te horen over een visum in een paspoort om mee te reizen maar dat u niet weet of er een visum in het paspoort stond of niet en dat u enkel moest tekenen nadat men u zou getoond hebben hoe u moest tekenen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.8).

Dat u niet zou weten dat u in 2016 een visum zou aangevraagd voor Frankrijk nadat u zich ging aanmelden in de Franse ambassade in Togo en met het vliegtuig vertrokken zou zijn zonder te weten waar u was om daarna 10 dagen ergens te verblijven zonder te weten waar u was is compleet ongeloofwaardig. Uw verklaringen hierover ondermijnen dan ook volledig uw algemene geloofwaardigheid.

Aangezien uw Frans visum afgeleverd werd in oktober 2016 werd er u gevraagd of het mogelijk was dat u in 2016 de eerste keer naar Europa kwam. U antwoordde daarop dat het misschien zo is maar dat u het niet zou weten. Gevraagd of u kon bewijzen dat u daarna terugging naar Benin, zei u dat u dat zou kunnen bewijzen met uw paspoort moest u dat kunnen terugkrijgen. Gevraagd of u geen vliegtuigtickets had, zei u dat u het niet wist (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.10).

Er moet dus vastgesteld worden dat u niet kan aantonen dat u ooit zou teruggekeerd zijn naar Benin nadat u in 2016 naar Europa kwam met een Frans visum.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart uit Benin, foto's waarop u te zien bent als assistente van de hoofdpriester bij het orakel, een email van uw advocate en een attest van uw sociaal assistent met begeleidende email van uw advocate.

Wat betreft uw identiteitskaart: uw identiteit wordt hier niet in twijfel getrokken. Dit document verandert dan ook niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

Wat betreft de foto's die u neerlegde waarop u te zien bent als assistent van de hoofdpriester: dat u in Benin werkzaam was in een voodoo tempel wordt hier niet betwist, ook deze foto's veranderen dus niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

Wat betreft de email van uw advocate d.d.31 juli 2018: uw advocate zegt in deze email dat u zegt dat het mogelijk is dat u naar Frankrijk gereisd bent de eerste keer dat u naar Europa kwam maar dat u toen geen woord Frans kon en ook niet kon lezen wat het voor u onmogelijk zou gemaakt hebben te weten in welk land u zich bevond. Dat het onmogelijk voor u geweest zou zijn om te weten dat u naar Frankrijk geweest bent omdat u geen Frans kon is weinig serieus te noemen en verandert bovendien niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

Wat betreft het attest van uw sociaal assistent waarin te lezen staat dat u geen Frans sprak toen u in uw centrum aankwam en de email van uw advocate waarin te lezen staat dat dit gegeven wijst op het feit dat u niet gebleven bent in Frankrijk tussen uw eerste reis en uw aankomst in België. Verder zou dit volgens uw advocate ook wijzen op het feit dat u geloofwaardig was toen u zei dat u niet kon weten in welk land u was toen u de eerste keer naar Europa zou gereisd zijn.

Over deze verklaringen moet ten eerste opgemerkt worden dat het feit dat u geen Frans sprak toen u in België aankwam allermindst een bewijs zou zijn van het feit dat u niet in Frankrijk bleef nadat u naar Frankrijk reisde in 2016. U zou bijvoorbeeld ook in Frankrijk kunnen gebleven zijn zonder Frans te leren. Bovendien heeft het CGVS nooit beweerd dat u de hele tijd, van oktober 2016 tot het indienen van uw verzoek tot internationale bescherming in België op 13 april 2018, in Frankrijk gebleven zou zijn. Dat u niet zou kunnen weten dat u zich in Frankrijk bevond omdat u geen Frans kon werd hierboven al besproken. Dat men onmogelijk zou kunnen weten in welk land men zich bevindt omdat men de lokale taal niet spreekt is allesbehalve serieus te noemen. Dat u niet zou weten dat u zich in Frankrijk bevond nadat u van Benin naar de Franse ambassade in Togo ging om er een visum aan te vragen voor Frankrijk en daarna het vliegtuig nam naar Frankrijk, is compleet ongeloofwaardig.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van:

"artikel 1, A, (2), van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, goedgekeurd door de wet van 26 juni 1953 (verder: Vluchtelingenverdrag);

artikel 1, (2), van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, goedgekeurd door de wet van 27 februari 1967;

artikels 48/3 en 48/4, juncto 62, van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet);

artikel 4, punt 3, van de Richtlijn 2004/83/EC betreffende de minimumnormen voor de verlening van de vluchtelingenstatus of van de subsidiaire beschermingsstatus;

de motiveringsplicht, zoals bepaald in artikelen 52 en 62 van de Vreemdelingenwet;

artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

de algemene zorgvuldigheidsplicht en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur".

2.1.1. Inzake de vrees voor vervolging van verzoekster omwille van het verlaten van de tempel laat zij gelden:

"Het CGVS betwist niet dat verzoekster werkzaam was in een voodoo tempel, noch dat ze bij het overleden van de hoofdpriester die functie moest overnemen, Gezien verzoekster geweigerd heeft om die functie over te nemen, is het perfect aannemelijk dat verzoekster vervolgingen riskeert.

Verzoekster heeft haar vrees geuit zoals ze die zelf interpreteert: ze denkt dat ze het slachtoffer zal worden van voodoo praktijken, vooral in het geval van terugkeer naar Benin. Het is een subjectieve vrees, die ook objectieve gronden heeft.

Het CGVS gelooft niet in magie. Verzoekster hecht daar veel geloof aan, waardoor ze niet kan begrijpen dat "vreezen voor voodoo" niet aanvaard kan worden als gegronde vrees door het CGVS.

Het moet echter voldoen dat verzoekster haar subjectieve vrees uit, gezien er objectieve gronden zijn dat verzoekster, op basis van deze subjectieve vrees, ook een objectieve vrees heeft. De praktijk van voodoo is inderdaad niet enkel een bijgeloof, maar het gaat ook gepaard met werkelijk geweld.

Het administratief dossier bevat geen enkele informatie over Benin, over de praktijken in het land van herkomst van verzoekster in het geval van weigering van de functie van priester voor een orakel over te nemen... Het bevat geen enkele landeninformatie.

Het is nochtans essentieel om informatie te verkrijgen over welke objectieve elementen de subjectieve vrees van verzoekster kunnen ondersteunen. Het is inderdaad vaste rechtspraak van Uw Raad dat: (...) De Franse asielrechter heeft trouwens als geoordeeld dat de Voodoo praktijken geassimileerd dienen te worden aan vervolgingen in de zin van de Vluchtelingenconventie : (...)

Wat de bescherming van de overheid betreft dient gewezen te worden op de grote impact van de religieuze leiders op de samenleving in Bénin, en ook in de politiek. In een doctoraat van Waldémar De Souza van 2014 luidt de vraagstelling als volgt: (...)

In het doctoraat leest men eveneens welke invloed de voodooleiders oefenen op de politiek (zie bl.82), door bijvoorbeeld aan de president te verzekeren dat ze mee geholpen hebben aan hun verkiezing, en op die manier macht winnen in Bénin.

In een artikel van L'express (stuk 3), leest men hoe voodoo nog aanwezig is in alle sferen van de Beninse samenleving.

VOA Afrique waarschuwt voor een toename van rituele moorden in Benin (stuk 4).

Het rapport van Immigration and Refugee Board of Canada van 11 oktober 2013 (stuk 5) preciseert dat de Yoruba een van de etnische groepen is die Voodoo praktiseert. Het rapport citeert een Professeur en postdoctoraal onderzoeker: (...)

In een ander rapport van Immigration and Refugee Board of Canada (stuk 6) wordt benadrukt dat de Voodoo praktijken heel sterk variëren van gemeenschap tot gemeenschap. Er bestaat tegenstrijdige informatie over de vraag of er vervolgingen zijn in geval van weigering van de functie van priester over te nemen. Er worden wel gevallen aangehaald van gedwongen initiaties en problemen voor personen die geen priester willen worden. Vooral frappant is volgend uittreksel: (...)

Het rapport eindigt met de vaststelling dat er geen bescherming voorzien is door de staat voor personen die aan dat lot zouden willen vluchten.

In een blog over Voodoo magie in Benin leest men het volgende (stuk 7): (...)

Er blijkt dus dat de vrees van verzoekster niet louter rus op bijgeloof, maar objectieve gronden heeft, en dat de voodoo priesters gewelddadig kunnen optreden.

Een artikel van aCotounou over het advies van het oraken aan de president van Bénin toont hoe diepgeworteld het geloof in voodoo is (stuk 9). Dit wijst op het feit dat de Beninse bevolking tot alles bereid zullen zijn om de goden blij te maken, wat riskeert te resulteren in een strenge uitsluiting van verzoekster uit de gemeenschap waar ze vandaan afkomstig is en mogelijks andere vormen van vervolgingen. Een artikel van Imatin (stuk 10) toont dat in sommige omstandigheden zelfs overgegaan wordt tot menselijke offers.

Daarenboven, wat betreft de zogezegde vaagheid van de verklaringen van verzoekster, dient te worden opgemerkt dat de mogelijkheid niet werd gegeven aan verzoekster om zich volledig te kunnen uitdrukken, gezien de tolk niet de dialect van verzoekster sprak en de communicatie niet evident was.

Verzoekster had van het begin van het interview duidelijk gemaakt dat ze vreesde voor de vertaling: (...)

Er werden geen opmerkingen gemaakt bij het gehoorverslag gezien er op eerste zicht geen fouten leken te zijn in de verklaringen van verzoekster, maar dit neemt niet weg dat verzoekster nooit in staat was om een gedetailleerd relaas te brengen.

In die omstandigheden was het voor verzoekster ook heel moeilijk om haar vrees voor de voodoo te detailleren. Nochtans heeft ze haar best gedaan en legde volgende verklaringen af: (...)

De dossierbehandelaar heeft niet verder doorgevraagd, waardoor men niet kan verwijten aan verzoekster dat ze niet meer details geeft. Voor verzoekster is het evident wat voodoo is, ze heeft het nooit moeten uitleggen. Ze zou veel tijd nodig hebben om die evidentie aan een leek te beschrijven."

2.1.2. Verzoekster laat inzake haar vrees omwille van het vluchten van het netwerk van mensenhandel gelden wat volgt:

"Verzoekster heeft uitdrukkelijk verklaard dat ze niet enkel een vrees voor vervolging koestert omwille van haar weigering om de functie van hoofdpriester over te nemen, maar eveneens omwille van het feit dat ze, om naar België te kunnen reizen, slachtoffer werd van een netwerk van mensenhandel, die ze verlaten heeft bij haar aankomst in Brussel.

Deze vrees wordt helemaal niet onderzocht door het CGVS. De bestreden beslissing beperkt zich tot het oordelen dat het niet geloofwaardig is dat verzoekster niet zou weten hoeveel ze dient terug te betalen aan de persoon die haar "geholpen" heeft.

Dit is echter alles behalve ongeloofwaardig

Het CGVS voegt opnieuw geen enkele informatie toe over de netwerken van mensenhandel uit Bénin, die zich naast Nigeria bevindt, bekend voor de talrijke en machtige netwerken van mensenhandel.

Een rapport van UNESCO over mensenhandel in Benin wijst op het volgende: (...)

In deze context is het dan ook niet bewonderlijk dat verzoekster, die naar Europa wou vluchten, in zulke netwerk is terechtgekomen.

De beschrijving van G. beantwoordt ook perfect aan de typische mensensmokkelaar in Benin: (...)

In een interview van substituut-procureur des Konings Maarten Sobrie in de Knack van 29 juni 2018 leest men dat er soms een bedrag wordt gezegd aan de vrouwen die ze gaan moeten terugbetalen door hun werk in Europa, maar dat die vrouwen geen weet hebben van de waarde van het bedrag: (...)

Mensenhandel in Benin blijft tot vandaag een triestige realiteit, zoals blijkt uit het 2018 rapport van Freedom House: (...)

Ook een rapport van de Verenigde Staten beschrijft de situatie als volgt: (...)

Er blijkt uit geen enkele informatie dat de vrouwen die naar Europa gestuurd worden in het kader van mensenhandel een goed besef hebben van het bedrag die ze aan hun smokkelaar moeten terugbetalen.

Het feit dat verzoekster dat niet weet is nochtans de enige basis van de bestreden beslissing om te oordelen dat de vrees van verzoekster ongegrond zou zijn.

De verklaringen van verzoekster stemmen nochtans overeen met de interview van de substituut-procureur des Konings: verzoekster denkt dat ze haar schuld zal kunnen terugbetalen aan G., ze heeft absoluut geen besef van de onmogelijke bedragen die vereist worden: (...)

Verzoekster zal die vrouw echter nooit kunnen terugbetalen door als een meid te werken. Ze riskeert opnieuw meegenomen te worden om in de prostitutie te werken, wat neerkomt als een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie."

2.1.3. Verzoekster stelt inzake haar reisweg:

"De bestreden beslissing gelooft niet dat verzoekster teruggekeerd is naar Benin nadat ze naar Frankrijk was gekomen.

De raadvrouw van verzoekster had dan een attest van de sociaal assistente van het Fedasil centrum gevoegd aan het dossier van verzoekster dat bewijst dat verzoekster geen Frans kon toen ze aankwam in het centrum.

Het CGVS oordeelt echter dat het geen bewijs is dat verzoekster niet al die tijd in Frankrijk verbleef, ze kon volgens het CGVS in Frankrijk zijn zonder de taal te leren.

Hieromtrent dient benadrukt te worden dat de taal die verzoekster spreekt een heel weinig courante taal is gezien het in België onmogelijk is om een tolk te vinden die de taal spreekt. Het is dan ook ondenkbaar dat verzoekster twee jaar in Frankrijk zou zijn gebleven zonder met niemand te communiceren en zonder enig woord Frans te spreken.

Daarenboven is verzoekster erin geslaagd om een kopie te verkrijgen van haar paspoort. Uit de stempels blijkt duidelijk dat verzoekster teruggekeerd is naar Benin nadat ze naar Frankrijk was gereisd, op 10 november 2016.

Bij verkrijgen van dat kopie bleek dat er een misverstand was op het CGVS: verzoekster is niet met haar eigen paspoort gereisd naar België, maar met een paspoort gemaakt door de mensensmokkelaar waarop haar eigen foto geplakt was. Haar paspoort bevindt zich nog altijd in Benin, maar mocht niet verstuurd worden via DHL. Om die reden werd er een foto opgestuurd.

Omwille van vertalingsproblemen (zie hierboven) was het niet mogelijk om dit misverstand eerder recht te zetten. Verzoekster had niet begrepen dat de dossierbehandelaar wou weten of ze al dan niet met hetzelfde paspoort gereisd had.

Het feit dat het om een ander paspoort ging verklaart ook waarom er geen spoor gevonden werd van enig visum naar België.

Er kan bijgevolg geen twijfels bestaan over de waarachtigheid van het relaas van verzoekster over haar reisweg.

Het CGVS vindt niet geloofwaardig dat verzoekster niet zou weten dat ze naar Frankrijk was gereisd. Verzoekster herhaalt dat ze niet kan lezen noch schrijven en dat ze geen woord Frans kon, waardoor ze enkel wist dat ze naar Europa gingen. Men ziet niet in waarom dit ongeloofwaardig zou zijn. Daarenboven had verzoekster absoluut geen reden om daarover te liegen. Ze is heel eerlijk geweest van het begin, ze heeft vanzelf aangegeven dat ze tien dagen naar Europa had gereisd: (...)."

2.1.4. Verzoekster voegt volgende stukken bij het verzoekschrift:

"(...)

3. Lexpress.fr, 7 avril 2016, "Au Bénin, le vaudou est toujours debout"

4. VOA Afrique, 22 février 2016, « Recrudescence des crimes rituels au Bénin »

5. Immigration and Refugee Board of Canada, 11 octobre 2013, « Bénin : information sur les conflits entre les adeptes du vaudou et les chrétiens ; information sur le groupe connu sous le nom de « sakpata », leurs rites d'initiation, ainsi que la protection offerte par l'Etat aux personnes qui refusent de se soumettre à ces rites (2012-octobre 2013) »

6. Immigration and Refugee Board of Canada, 16 octobre 2013: "Bénin: information sur la pratique du vaudou, notamment la sélection et le rôle des prêtresses ; information sur le traitement réservé aux femmes qui refusent d'accepter de devenir prêtresses ; protection offerte par l'Etat (2012-octobre 2013)

7. Ogouvodoun, mai 2016, « La magie africaine du maître occulte et prêtre vaudou du Bénin »

8. FFL, « Pratique du vaudou au Bénin »

9. aCotonou.com, 19 décembre 2016, « Bénin Tofâ 2017 : Ce que l'Oracle recommande au gouvernement du Président Talon »

10. imatin.net, 25 novembre 2016, « Bénin : le sacrifice humain, une forme d'insécurité donc personne ne s'intéresse »

11. E-mails van de sociaal assistente over de onmogelijkheid een tolk te vinden

12. Kopie paspoort Mevrouw O.

13. Attest sociaal assistente over taalkennis Mevrouw O."

2.2.1. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.2. Inzake verzoeksters vrees omwille van het feit dat ze de functie van priester in een voodoo-tempel niet wenst op te nemen, stelt ze: "Het moet echter voldoen dat verzoekster haar subjectieve vrees uit, gezien er objectieve gronden zijn dat verzoekster, op basis van deze subjectieve vrees, ook een objectieve vrees heeft."

Te dezen dient te worden opgemerkt dat onderzocht moet worden of de aangevoerde subjectieve vrees al dan niet 'gegrond' is (cf. artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet). Het begrip 'gegronde vrees' (zie ook artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag) bevat zowel een subjectief als objectief element en, bij de bepaling of een gegronde vrees bestaat, dienen beide elementen in overweging worden genomen (UNHCR, "Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for determining refugee status", UNHCR, 1979, reissued 2011, nr. 38). Hiertoe dienen de autoriteiten bij de beoordeling "(...) of een verzoeker een gegronde vrees heeft te worden vervolgd, zich ervan vergewissen of de gebleken omstandigheden een zodanige bedreiging voor de betrokkene vormen dat hij een gegronde vrees heeft om, gelet op zijn persoonlijke situatie, daadwerkelijk te worden vervolgd. Deze beoordeling van de omvang van het gevaar, die in alle gevallen met zorgvuldigheid en omzichtigheid moet worden uitgevoerd (...), berust uitsluitend op een concrete beoordeling van de feiten en omstandigheden overeenkomstig de regels van met name artikel 4 van de richtlijn." (cf. HvJ, 5 september 2012, "Bundesrepublik Deutschland tegen Y. en Z.", gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, par. 76-77, eigen onderlijning).

Gelet op het voormelde oordeelde verweerder dan ook terecht in de bestreden beslissing en wordt hij bijgetreden door de Raad waar de bestreden beslissing stelt:

"Aangezien u de hoofdpriester niet opvolgde en verklaarde weggevlucht te zijn, werd u de vraag gesteld hoe het komt dat ze u dan nu nog niet gedood hebben met voodoo. U zei daarop dat het mogelijk is en dat het zelfs morgen kan gebeuren. U werd dan geconfronteerd met de vaststelling dat dit betekent dat u eigenlijk niet veiliger bent in België dan in Benin. U antwoordde niet op deze vraag en zei enkel dat het altijd over voodoo gaat, sinds u een baby was, dat u moe bent en dat indien u nu zou sterven, dat het dan zo zal zijn omdat u moe bent (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.14).

Er moet dus vastgesteld worden dat u verklaarde bang te zijn dat men u gaat vermoorden met gebruik van voodoo omdat u weigerde de hoofdpriester op te volgen.

Over uw verklaringen dient te worden opgemerkt dat de vrees voor ‘vervolging door voodoo’ ongegrond is daar voodoo en magie tot het bijgeloof behoren en geen objectieve grond kennen.”

De verwijzing naar landeninformatie omtrent de beleving van voodoo in Benin kan aan voorgaande vaststellingen geen afbreuk doen.

Inzake de weigering om de opvolgster van de priester te worden, blijkt daarenboven uit de landeninformatie die verzoekster bijbrengt dat vrouwen kunnen weigeren om priesteres te worden (*« Plusieurs sources soulignent qu'une femme peut refuser de devenir prêtresse »* ; stuk 6, Immigration and Refugee Board of Canada, 16 octobre 2013: *« Bénin: information sur la pratique du vaudou, notamment la sélection et le rôle des prêtresses »* ; information sur le traitement réservé aux femmes qui refusent d'accepter de devenir prêtresses ; protection offerte par l'Etat (2012-octobre 2013), nr. 4).

Verzoekster maakt evenmin concreet op welke wijze de vertolking haar verhinderde om een gedetailleerd relaas te brengen. Verzoekster heeft overigens de mogelijkheid om dit te detailleren in het verzoekschrift, hetgeen zij echter nalaat te doen.

Verzoeksters vrees omwille van voodoo ingevolge opvolging van een priester is ongegrond.

2.2.3. Verzoekster voert aan de ze een vrees heeft omdat ze slachtoffer werd van mensenhandel en dat deze vrees niet werd onderzocht.

Verzoekster miskent dienaangaande de motivering die stelt:

“Toen er u dan gevraagd werd of er, buiten het feit dat ze u zouden doden door voodoo, nog andere dingen zijn waar u bang van bent in Benin, zei u dat dat er niets anders is buiten het geld dat u nog aan de vrouw moet die u naar Europa bracht (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.14).

U verklaarde niet te weten hoeveel u haar nog moet betalen en zei dat u haar niet kon contacteren om het daarover te hebben omdat ze u niet gezegd zou hebben hoeveel u moest betalen om naar België te reizen. Over het geld dat u nog aan deze vrouw zou moeten betalen zei u verder dat u niet weet hoe u haar zou moeten terugbetalen maar dat u alles zou doen om haar terug te betalen omdat ze u geholpen zou hebben om naar Europa te komen”.

De verwijzing naar informatie over het bestaan van mensensmokkel in Benin doet geen afbreuk aan het feit dat verzoekster niet kan duiden hoeveel ze nog zou moeten betalen en dat de vermeende smokkelaarster. Waar verzoekster aanvoert dat ze hierdoor in de prostitutie zal terecht komen is een veronderstelling die op geen enkele nuttige grond is gesteund.

Tevens blijkt dat verzoekster in het kader van het beroep een fotokopie bijbrengt van haar paspoort hoewel ze tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde dat G. dit paspoort bezat (cf. p. 8 van de notities) hetgeen verzoeksters vrees verder ondermijnt ten aanzien van G..

2.2.4. Inzake verzoeksters reisweg stelt de Raad vast:

- dat ze bij het verzoekschrift een kopie bijbrengt van een paar pagina's uit haar paspoort. Aangezien het een kopie betreft, kan omwille van de mogelijkheid tot manipuleren hieraan geen authenticiteitswaarde worden toegekend;
- verzoekster er niet in slaagt haar origineel paspoort bij te brengen, hoewel dit zich in Benin zou bevinden;
- verzoekster inzake haar vliegtuigreis naar België zelfs niet kon zeggen of dit een rechtstreekse vlucht betrof vanuit Cotonou omdat haar “hersens niet werkten” tijdens de vliegreis (gehoor CGVS, p. 11);
- het is volslagen aberrant om verder vast te houden dat verzoekster niet zou weten in welk land “*van witte mensen*” (gehoor CGVS, p. 9) ze zou zijn geweest in 2016;
- er tijdens het gehoor duidelijk sprake was van één paspoort (gehoor CGVS, p. 8-9) zodat de verwijzing in het verzoekschrift naar een paspoort met een geplakte foto een *post-factum* redenering betreft.

Voorgaande vaststellingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekster.

2.2.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Verzoekster voert buiten het relaas ten grondslag van de erkenning van vluchteling geen specifiek element aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS